

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΕΥΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 508

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΙΔΑΛΕΜΕΡ. Μυθιστορία Γεωργίας Σάνδ.
ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΕΝ Τῆ ΔΥΣΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ὑπὸ Κ. Σάβθ.
ΔΙΜΙΔΙΟΣ ΕΓΓΕΡΟΣ ὑπὸ Δ. Βικέλα.
Ο ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ ΚΟΛΟΥΣΣΙΑΙΟΣ
ΕΛΕΦΑΣ.
ΟΙ ΑΠΟ ΜΕΤΕΩΡΩΝ ΘΕΟΙ.
ΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΦΟΡΟΙ.
ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ποίημα Γ. Δροσίνη.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἡ πραγματεία, ἣν ἐξέδωκεν ἄρτι ὁ κ. Νικόλαος Πολίτης, ἀντικείμενον ἔχει τὸ *Δημοτικὸν ἄσμα* περὶ τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ, τὸ ἀριστούργημα τοῦτου τῆς ἡμετέρας δημοῦδος ποιήσεως κοινότητων δὲ παρὰ τῶν ἑλληνικῶν λαῶν, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ δημοσιεύμεναι ἐν τέλει τῆς πραγματείας δέκα ἐπιτά αὐτοῦ παραλλαγῶν, συνειλεγμένα ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Περὶ τοῦ ἄσματος τούτου πολὺς ἐγένετο λόγος παρὰ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ σοφοῖς, ἕνεκα τοῦ μύθου αὐτοῦ, κοινῶν παρὰ τε τοῖς Γερμανικοῖς λαοῖς καὶ, ὑπὸ ὁμοιότητων τύπου τῶ ἑλληνικῶ, παρὰ τοῖς Σλαβικοῖς ἐν ποικίλῃ παραλλαγῇ, περὶ μύθους, καὶ δημοτικοῖς ἄσμασι γνωστῇ πρὸς τοῖς καὶ ἡ ὁμοιότης αὐτοῦ πρὸς τὴν *Λενώραν*, τὸ περίφημον ποίημα τοῦ γερμανοῦ Βύργερ. Τινὲς τῶν περὶ τοῦ ἄσματος τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ διαλαβόντων ὑπέθεσαν τοῦτο ὄνειρον καὶ παρεῖσαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ποιήσει ὡς ἐκ τοῦ τραγικοῦ καὶ ζοφεροῦ αὐτοῦ χαρακτηρισμοῦ, ἀγνοοῦντες ὅτι εἰς πλείστα ἄσματα τῆς ἡμετέρας δημοῦδος ποιήσεως κατισχύει ὁ μελαγχολικὸς οὗτος χαρακτήρ. Δύο δὲ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐγκυφάντων περὶ τὴν μελέτην τοῦ ἄσματος, ἐκτὸς καὶ ἄλλων πρὸ αὐτῶν γνωματευσάντων ὑπὲρ τῆς σλαβικῆς ἀρχῆς τοῦ ἄσματος, οἱ κ. Βόλλνερ καὶ Ψυχάρης, ἐν ἰδίαις πραγματεῖαις πειρῶνται νὰ ἀποδείξωσι τὸ παρεῖσαν αὐτοῦ διὰ λόγων, ἀπορροῦντων ἐκ τῆς συγκριτικῆς ἐρεῦνης τῶν ἁσμάτων διαφόρων λαῶν, καὶ περὶ τὸν ἐλεγγον καὶ τὴν ἀνασκευὴν τῶν λόγων τούτων ἀσχολεῖται μέχρι τέλους τοῦ ἔργου τοῦ ὁ κ. Πολίτης.

Ὁ μὲν Βόλλνερ συγκρίνων πρὸς τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸ παρόμοιον τούτῳ ἄλθανικὸν ἄσμα τὰ τῶν αὐτῶν τύπων φέροντα σλαβικὰ ἄσματα, καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ μὲν ἄλθανικὸν ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ὁ δὲ ἀρχικὸς τοῦ ἄσματος τύπος εἶνε σλαβικός, καὶ δὴ σερβικός. Κατηγορηματικώτερον δὲ καὶ τομηρότερον ὁ κ. Ψυχάρης συμπεραίνει ὅτι τὸ σερβικὸν ἄσμα εἶνε τὸ πρῶτον ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ βουλγαρικόν, ἐκ τῶν Βουλγάρων τὸ παράλαβον οἱ Ἄλθανοί, καὶ τελευταῖοι πάντων οἱ Ἕλληνες. Πρὸς τὰς γνώμας ταύτας ὁ ἡμέτερος μυθολόγος ἀντιτάσσει τὴν ἑαυτοῦ, καθ' ἣν τὸ μὲν ἑλληνικὸν ἄσμα εἶνε τὸ πρωτότυπον, κατὰ μίμησιν δὲ τούτου ἐποίηθησαν, ἰδίᾳ καὶ ἀσχετῶς πρὸς ἄλληλας διαπλασθεῖσαι, ἡ ἄλθανικὴ παραλλαγή καὶ ἡ βουλγαρικὴ, ἐξ ἧς πηγάζει ἡ σερβικὴ καὶ αἱ τῶν λοιπῶν σλαβικῶν μύθων καὶ ἁσμάτων παραλλαγῶν.

Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης τοῦ ὁ κ. Πολίτης πολλὰ προσάγει τεκμήρια. Μετὰ τὴν ἀκριθεῖς παράθεσιν τῶν ἑνῶν ἁσμάτων, διὰ βραχέων καταδεικνύων τὴν ἑλληνικὴν ἀρχὴν

τοῦ ἄλθανικοῦ ἄσματος, διὰ μακροτέρων ἐνίσταται κατὰ τῶν λόγων οὐς ἐπιφέρει ὁ κ. Ψυχάρης πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀνωτέρω δοξασίας του, στηριζομένης εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὁμοιότητα φράσεων τινῶν τῶν ἑλληνικῶν στίχων πρὸς σλαβικάς, εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ μύθου καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ ἄσματι ἀναπτυσσομένης ἐννοίας. Ἡ δύναμις ἐπιχειρημάτων τινῶν τοῦ κ. Πολίτου εἶνε τοῖς πᾶσι προφανῆς, ὡς αἱ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἐνέκα παρατηρήσεις. Οὐχ ἦνται καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ λόγοι οἱ προσαγομένοι ὑπὸ τῶν κ. Βόλλνερ καὶ Ψυχάρη πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν γνώμῶν αὐτῶν, ὡς τὰ περὶ κατισχύσεως τῆς ἀδελφικῆς στοργῆς, αἰσθήματος ἰδιόζοντος παρὰ τοῖς σλαβικοῖς λαοῖς, σαθροὶ ἀποδείκνυνται διὰ τῆς μνημονεύσεως οὐχὶ ὀλίγων ἁσμάτων ἐκ τῶν ἡμετέρων, μαρτυροῦντων ὅτι τὸ αἶσθημα τῆς στοργῆς εἶνε καὶ ἑλληνικὸν κατ' ἐξοχὴν αἶσθημα. Ἀλλὰ καὶ ἱστορικὸν λόγον ἐπάγειται ὁ κ. Πολίτης συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῆς πρωτοτυπίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἄσματος, τὸν λόγον ὅτι οὐδέποτε οἱ Ἕλληνες παρέλαβόν τι ἐκ τῆς σλαβικῆς φιλολογίας, ἥμισυ δὲ ἄσματα δημώδη, ἐνῶ τούναντιον συμβαίνει παρὰ τοῖς Σλάβοις. Τελευταῖον δὲ ἀποφάνεται, διὰ νέων καὶ περισσῶν ἐπιχειρημάτων, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἄσμα ὑπάγεται εἰς τὸν ἀκριτικὸν κύκλον, τὴν πρώτην δὲ ἀρχὴν αὐτοῦ οφείλομεν νὰ ζητήσωμεν οὐχὶ ἐν σλαβικοῖς πρωτύποις, ἀλλ' ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ. Τοιοῦτον εἶνε ἐν συντόμῳ ἀναλύσει τὸ περιεχόμενον τῆς περὶ τοῦ ἄσματος τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ πραγματείας ταύτης, ἐν ἣ ὁ κ. Πολίτης διὰ πειστικωτάτων λόγων ἀποδίδει εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ποίησιν, ὡς γνήσιον τέκνον, ἐν τῶν σεμνωμάτων αὐτῆς.

Διὰ τὸ *Ἡμερολόγιον* τοῦ στρατιωτοῦ Γόδωνος ἐπιληρόθησαν ὑπὸ τῶν ἄγγλων ἐκδοτῶν εἰς τὸν ἀδελφόν τοῦ συγγραφέως 130,000 φράγκων. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶνε λίαν ὑπέρογκος τιμὴ καὶ δι' αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν. Παρισίνος τις ἐκδοτὴς ζητήσας παρὰ τῶν ἄγγλων ἐκδοτῶν τὸ δικαίωμα τῆς γαλλιστῆ μεταφράσεως τοῦ *Ἡμερολογίου*, παρετήθη τῶν διαπραγματεύσεων, διότι τῷ ἐξητήθησαν πρὸς τοῦτο 75,000 φράγκων.

— Εἰς τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν ἡγεμόνων, οἵτινες ἐνασχολοῦνται περὶ τὴν φιλολογίαν περιέχεται καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα, ἣτις γράφει θεατρικὰς κρίσεις ἐν τῇ *Ἐφημερίδι τῆς Πάρμας*, ἐδημοσίωσεν δὲ πρὸ δύο ἐτῶν ἰδιαιτέρον βιβλίον πραγματευόμενον περὶ θεάτρον.

— Ἐδημοσιεύθη ἐν Βερολίνῳ μελέτη «περὶ τῶν σχέσεων τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου μετὰ τοῦ Λέσιγκ καὶ τῶν ποιητῶν τῆς εποχῆς αὐτοῦ». Κετὰ τὸν συγγραφέα τῆς ἐν λόγῳ μελέτης, ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποῦ Φρειδερίκος ὁ μέγας ἐφέρετο πρὸς τοὺς γερμανοὺς φιλολόγους εἶνε πλήρως ἀντιφάσεων. «Ἄλλοτε μὲν, ἐξεγερόμενου τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ, προσεκάλεε τοὺς γερμανοὺς συγγραφεῖς εἰς ἰδιαιτέρας ἀκροάσεις καὶ συνωμίλει μετ' αὐτῶν, συγγράφας πρὸς τοῦτοις καὶ δοκίμιον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν γραμμάτων ἐν Γερμανίᾳ. Ἄλλοτε δὲ περιεφρόνει τὴν γερμανικὴν φιλολογίαν, μὴ' αὐτοῦ τοῦ Λέσιγκ καὶ Γκαϊτε ἐξαιρουμένων. Αἱ ἀντιφάσεις αὗται ἐξηγοῦνται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Λέσιγκ εἶχεν ἐκχύσει τὴν σατυρικὴν αὐτοῦ χολὴν κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ μονάρχου προστατευόμενων συγγραφέων, οἵτινες ἀπεμιμούντο τοὺς Γάλλους, ἐκ τούτου δὲ τὸ ἀδιάλλακτον μίσος ἐκείνου, τὸ ἐπικτεινόμενον καὶ ἐπὶ τῆς σχολῆς, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς ἦτο ὁ ἔξοχος κριτικός.

— Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πάρμας, μὲν τῶν πλουσιωτέρων τῆς Ἰταλίας εἰς πολυτίμητα καὶ ἀργαῖα βιβλία, συνέθη ἐσχάτως τοσοῦτον εὐρεῖα κλοπῆ, ὥστε παράδοξον εἶνε πῶς αὐτὴ δὲν ἀνεκαλύφθη ταχύτερον. Ἐσχάτως ἄγγλος τις καθηγητὴς ἀφίκετο εἰς Πάρμην, ὅπως ἀναδιφθῆναι χειρόγραφόν τι τῆς βιβλιοθήκης, ὅπερ ἄλλοτε ζητηθὲν δὲν εὐρέθη. Ὡς ἐκ τούτου ὁ βιβλιοθηκῆρος ἐπιστάσις τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων του, ἀνεκάλυψε τὸν δράστην τῆς κλοπῆς, ὅστις εἶνε ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ. Ἐρευνα ἐνεργηθεῖσα πρὸ αὐτῶ ἀπέκλυψε πλείστα

πνός ἤλθεν ἐξ Ἀμερικῆς τῷ 1560, τὴν χρῆσιν δ' αὐτοῦ ἐξέ-
 διαξε πρώτη ἡ Ἰσπανία, καὶ ἐκείθιν βαθμηδὸν διεδόθη εἰς
 τὰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης.—κ. Ν. Σ. Ν. Κάρυτον
 καὶ Σ. Σ. Χαλκίδα. Ἐλήθησαν.—Γεωπόνω. Τὴν ἀτελεῖ
 ἰμῶν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν σας συμπληροῦ ἀνακοίνω-
 σαι ἀνωμόμου τῆς «Ἐστίας» ἀγνωστοῦ, καθ' ἣν ἡ λέξις
μπάμια εἶνε τουρκικὴ καθαρῶς· αἱ δὲ λαθυρίδες τῶν ἀρ-
 χαιῶν οὐδὲν ἄλλο εἶσιν ἢ τὰ κοινῶς *λαθύρια*, εἶδος μπι-
 ζελίων κατωτέρας ποιότητος.—κ. Α. Σ. Πράκλειον. Ἀπην-
 τήσαμεν ταχυδρομικῶς.—*Προμηθεύς*. Ἀνατολικὸς μῦθος
 ἀναφέρει ὅτι εἰς νομοθέτης θέλων νὰ ἀνακαινίσῃ τὸ πολιτεύ-
 μα Κράτους τινός, ὅπως ταχύτερον τὸ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς δε-
 νῆς θέσεως, ἐν ἣ εὐρίσκειτο, ἐπολληπλασίωσε τοὺς νόμους.
 Ἐν τῷ μεταξὺ ἠσθένησεν ἐκ τῆς ἐργασίας, ὁ δὲ ἱατρός του
 διέταξε νὰ δώσωσιν αὐτῷ διάφορα ἱατρικὰ συγχρόνως.—
 Διὰ τὸ τῶσα ἱατρικὰ· ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ ἀσθενής.—Διὰ νὰ ἀ-
 νακτήσῃς ταχύτερον τὴν υγείαν σου.—Ἄλλ' αὐτὰ εἶνε τό-
 σκ, ὥστε τὰ μὲν θὰ μεταιώσουσιν τὴν ἐνέργειαν τῶν δέ.—Μὲ
 συγχωρεῖς, ἀπαντᾷ ὁ ἱατρός· πιθανὸν νὰ σφάλω τινόν τι
 ἀλλὰ, βλέπεις, ἠθέλησα κ' ἐγὼ νὰ ἐνεργήσω τὴν θεραπείαν
 τῆς ἀσθενείας σου, ὅπως σὺ τὴν τοῦ Κράτους.—κ. Μ. Σὰς
 εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀγαθὴν ἐκτίμησιν, εὐχαρίστως δὲ θέ-
 λωμεν τὸ δημοσιεῖσαι βραδύτερον, δι' ἡλλειψίν χώρου ἐπὶ τοῦ
 παρόντος.—κ. Η. Α. Κ. Πρίγκ. πον Ἀπεστάλησαν ταχυδρο-
 μικῶς.—κ. Α. Δ. Σ. Βαρναν. Ὡς ἰδιαίτερος ἐγράψαμεν
 ὑμῖν, θέλωσιν ἀποσταλῆ διὰ τοῦ αὐστριακοῦ τῆς προσεχοῦς
 ἐβδομάδος.—κ. Χ. Π. Καὶ ἐνταῦθα οἱ φαρμακοποιοὶ ἐφῆρ-
 μωσαν τὸ μέτρον τοῦτο. Εἶνε ἀπολύστατον· ἀγγεῖα μεγά-
 λα, ἐν οἷς ἐντίθεται ὑγρὸν χερωματισμένον καὶ ὄπισθεν
 ἀπλοῦς λόγος πετρελαίου. Τὸ γρῶμα ὅμως ἐκάστης φύλας
 εἶνε ἐν, ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ κατόρθωσαν ὅπως διὰ διαφόρων
 ἐνώσεων τὸ γρῶμα τὸ διὰ τοῦ φωτὸς ἀναναχλωμένον εἶνε
 σύνθετον. Ἴδου δὲ ἡ συνταγή. Εἰς τὸ βάζος τοῦ ἀγγείου ἐνα-
 ποτίθεται γλυκερὴν βαπτομένη κιτρίνη διὰ χρωμικοῦ ὀξέος,
 ἀνωθεν ὕδωρ βαπτόμενον ἐρυθρὸν, καὶ ἄνωθεν τοῦτου περι-
 βιθνὴν βαπτομένη κυανῆ. Οὕτως ἔχετε τρία γρῶματα.—κ.
 Α. Π. Πειραιῶ. Παρεδόθη ἐγκαίρως. Τὸ ἀποτέλεσμα θέλει
 γνωρίσει ὑμῖν δι' ἐπιστολῆς του ὁ κ. Α. Κ.—κ. Β. Σ. Πά-
 τρας. Ἐλήθησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν.—*Τακτικῶ ἀνα-
 γνῶστη*. Τὸ μὲν πρῶτον, ὡς βλέπετε, μετὰ τοῦ σημεριοῦ
 μετὰ δύο δὲ ἡ τρεῖς ἐβδομάδας τὸ ἄλλο. Τὸ βιβλίον, ὅπερ
 σημειοῦντε, ὑπάρχει ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖω τῆς «Ἐστίας» καὶ
 τιμᾶται δραχ. 6.

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως		Τρέχουσα Τιμή.
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 % Φρ. χρ.		312.—
• 120,000,000 τῶν 5 • • •		316.—
• 60,000,000 τῶν 6 • • •		369.—
• 26,000,000 τῶν 6 • • •		353.—
• 25,000,000 τῶν 9 • • •		253.—
• 25,000,000 τῶν 8 • • •		245.50
• 10,000,000 τῶν 6 • • •		175.—
• 4,000,000 τῶν 8 • • •		235.—
• 6,000,000 τῶν 6 • Δρ. παλ.		90.50
Κτηματικαὶ Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς		
τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχείου φρ.		355 —

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ	
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	3.435—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . . Φρ.	90.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως •	70.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου . . •	50.50
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. . •	244.50
Ἐταιρία Φωταερίου. . . . . Δρ.	

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν Ὀψειωσ. . . .	25.35
• • • • • 3μην.	25.25
ΓΑΛΛΙΑΣ —Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ὀψειωσ	
• • • • • Τραπεζικὸν 3μην.	1.01
	1.—

Νομίσματα

Εἰκοσάφρακον.	20.20
Λίρα ὀθωμανικῆ.	23.01

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1

Πόσαις φοραῖς μὲ δάκρυα
 ζητοῖν τὰ δάκρυά μου!
 Πόσαις φοραῖς ἐκλάψανε
 ἀπὸ τὰ κλάματά μου!
 Ζωὴ δὲν ἔχω, καὶ πετῶ . . .
 "Ἄν ἔγλαξῃς τὴν καρδιά μου,
 ὄλαις ταῖς χάrais ἀποκτῶ,
 κι' ἀλλάξω τὰ φτερά μου!

2

Μὲ τὴν πρώτην κεφαλὴν μου
 ἔδρισκομαι εἰς τὴν Τουρκίαν
 Μὲ τὴν ἄλληνε θὰ μ' εὐργε
 στρατηγὸ εἰς τὴ Ρωσίαν
 Ὅπου λάσπη, μὲ τὴν τρίτην
 ἐκεῖ βρισκομαι· κ' ἐγὼ
 μὲ τὴν ὑστερὴν ὁ μαζιρος
 κινδυνεύω νὰ σραγῶ!

Ἐν Πρεβέζῃ K. K.

ΛΥΣΕΙΣ

1

Ἄστυνάει (Ἄστυ—ἄναξ)

2

Ἐλεγχος—ἔγχος

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΝ Τῷ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙῳ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Παρόραμα τῶν Ἀθηνῶν. Πίναξ χαλκογραφημένος,
 νεοστί χαραχθεὶς ἐν Λειψία, μήκους 0,85 μ, καὶ πλάτους
 0,20 μ., περιστῶν ὠραίων ἀποψιν τῶν Ἀθηνῶν. Τιμ. δρ.
 2. Ταχυδρ. ἀποστελλόμενος δρ. 2.20.

Τὰ Ἑλληνικὰ Γρονικά, ἡμερησίως ἐκδοθεῖσα ἐν Μεσο-
 λογγίῳ ὑπὸ τοῦ φιλέλληκος Ἐλθετοῦ Δ. Ι. Μάγερ ἀπὸ Ἰα-
 νουρίου 1824 μέχρι Φεβρουαρίου 1826 καὶ περιέχουσα
 λεπτομερῆ ἱστορίαν τῶν ἐν τῇ ἠρωικῇ πόλει συμβάντων
 κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο. Ἄντι δραχ. 20 τιμ. μόνον δραχ. 7.
 Ταχυδρ. ἀποστειλ. δρ. 8,60.

Τὸ Παύλειον τῶν ζώων. 90 πίνακες λαμπρῶς κε-
 χρωματισμένοι κατὰ φύσιν, εἰς μέρη τρεῖς. Α'. Θηλαστικά.
 —Β'. Πτηνά.—Γ'. Ἐρπετά, ἰχθύες, μαλάκια, ἕντομα, σκώ-
 ληκες καὶ ἀκτινωτά. Μετ' ἐπεξηγηματικοῦ κειμένου ὑπὸ Ν.
 Χ. Ἀποστολίδου, ὑφηγητοῦ τῆς ζωολογίας ἐν τῷ Πανεπι-
 στημίῳ. Σύγγραμμα εἰδικὸν διὰ τὴν ἐν τοῖς σχολείοις καὶ
 κατ' οἶκον διδασκαλίαν. Εἰς μέγα σγῆμα, χαρτόδετον. Τιμ.
 δραχ. 25 μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 27.

Θρησκευτικὰ μελέται ὑπὸ Δημ. Στ. Μυροκορδάτου.
 Ἐκδόσις δευτέρα εἰς τόμους 5. Τιμὴ δραχ. 15. Μετὰ τα-
 χυδρομικῶν τελῶν δραχ. 17.

Ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖω τῆς «Ἐστίας» πωλεῖται ὡσαύτως
 ἀντι δραχ. 25 πλήρης σειρά τῶν ὑπὸ τοῦ Καποδιστρίου κο-
 πέντων νομισμάτων, συγκειμένη ἐξ ἐνός ἀργυροῦ φοινίκος
 (1828), ἐνός γαλκοῦ εἰκοσαλέπτου (1831), τριῶν δεκαλέ-
 πτων, τριῶν πενταλέπτων καὶ τριῶν μονολέπτων (1828,
 1830, 1831).